

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/106/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314010420
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2014:8314010420.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Vladimírom Vargom v trestnej veci obžalovaného Z. S., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 , ods. 3 písm. c) Trestného zákona, o obžalobe prokurátorky Okresnej prokuratúry Humenné sp.zn. 2Pv 276/14/7702-4 zo dňa 11.07.2014, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08. decembra 2014 v Humennom, takto

rozhodol:

obžalovaný Z. S., E.. XX.XX.XXXX K. S. Ľ.,

J. I. P.S. XX, S. Ľ.,

uznáva sa za vinného, že

ako otec mal. C. S., E.. XX.XX.XXXX aj napriek tomu, že mu povinnosť prispievať na výživu dieťaťa vyplýva priamo zo zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 19P/138/2012 zo dňa 23.05.2012 bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 200,00 eur mesačne do rúk matke dieťaťa A. Ľ., od februára 2014 až doposiaľ si v Starej Ľubovni a v Snine túto svoju povinnosť úmyselne neplní aj napriek tomu, že vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti na výživu dieťaťa prispievať môže a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom sumu rovnajúcu sa najmenej 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, mesačne, čo za obdobie február až december 2014 predstavuje sumu (27,13 eur x 11 mesiacov) 298,43 eur, pritom sa tohto konania dopustil aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/117/2013 zo dňa 09.12.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.02.2014, bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený so skúšobnou dobu do 06.05.2015,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, a tento čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, prihladajúc podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, na § 36 písm. l) Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona, podľa § 54 Trestného zákona, na trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal dňa 18.07.2014 obžalobu na Z. S., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa obžalovaný mal dopustiť tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Po preskúmaní obžaloby a oboznámení sa s obsahom spisového materiálu súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom po prednesení obžaloby prokurátorom, vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne G. (Z. L.), prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne A. L. aj listinné dôkazy tvoriace obsah trestného spisu, pričom konštatoval zákonnosť vykonaných dôkazov i dôvodnosť podanej obžaloby.

Obžalovaný Z. S. v prípravnom konaní využil svoje zákonné právo nevypovedať. V konaní pred súdom si však uvedomil nesprávnosť svojho konania a na svoju obhajobu uviedol, že na výživné nemal peniaze, nakoľko mu nebola vyplatená mzda za vykonanú prácu. Aj napriek tomu, že v súčasnosti má živnostenské oprávnenie, z podnikania nemá žiadny príjem. V období od 28.06.2014 do 02.09.2014 pracoval na dohodu o vykonaní práce pre P. D. v oblasti stavebníctva, ale za prácu mu doteraz nezaplatili.

Z obsahu prečítanej svedeckej výpovede A. L., J..Č.. G. vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 19P/138/2012 zo dňa 23.05.2012 zaviazaný k povinnosti prispievať na výživu mal. C. S., E.. XX.XX.XXXX sumou vo výške 200,- eur mesačne vždy 10. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Vyživovaciu povinnosť si obžalovaný prestal plniť od mesiaca máj 2013. Pretože výživné neplnil, podala na neho v minulosti trestné oznámenie, pričom jeho trestné stíhanie bolo ukončené trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp.zn. 3T/117/2013 zo dňa 09.12.2013, ktorým bol odsúdený na podmienený trest odňatia slobody. Ani napriek tomuto odsúdeniu, si obžalovaný vyživovaciu povinnosť i naďalej neplní. Dcéru nenavštevuje, nekupuje jej žiadne darčeky, ani sa s ňou nekontaktuje. Od mesiaca december 2013 do júna 2014 jej na výživnom dlhuje sumu 1.400,- eur. Na maloletú poberá náhradné výživné vo výške 108,50 eur mesačne.

Vo svojej výpovedi pred súdom matka maloletej zotrvala na svojich predchádzajúcich tvrdeniach a znovu uviedla, že obžalovaný na maloletú žiadnym spôsobom neprispieva. Má informácie, že obžalovaný pracuje v Českej republike.

Z trestného činu je obžalovaný taktiež usvedčovaný i listinnými dôkazmi.

Skutočnosť, že obžalovaný Z. S. je otcom maloletej je zrejma z jej rodného listu.

Úpravu vyživovacej povinnosti dokazuje rozsudok Okresného súdu Humenné sp.zn. 19P/138/2012.

Neplnenie si zákonnej vyživovacej povinnosti vyplýva nielen z potvrdenia súdneho exekútora o poskytovaní náhradného výživného, ale najmä z prehľadu platenia výživného na čl. 32 trestného spisu.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa i potvrdenia je zrejme, že obžalovaný Z. S. nepoberá pomoc v hmotnej núdzi, ani iné sociálne dávky. Naposledy bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 16.12.2011 do 17.06.2012, teda v žalovanom období od februára 2014 až doposiaľ, mohol prispievať na výživu maloletej.

Podľa sociálnej poisťovne, pobočka Stará Ľubovňa obžalovaný Z. S. nie je vedený v evidencii Sociálnej poisťovne ako platiteľ poistného, nie je poberateľom dávky dôchodkového poistenia, nemocenských dávok, dávok úrazového poistenia ani dávky v nezamestnanosti.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z., o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ZoR), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 ZoR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

V zmysle § 62 ods. 3 ZoR, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Legislatívna poznámka pri tomto ustanovení odkazuje na § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 372/2004 Z. z., podľa ktorého za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm

- a) 198, 09 eura mesačne, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu,
- b) 138, 19 eura mesačne, ak ide o ďalšiu spoločne posudzovanú plnoletú fyzickú osobu,
- c) 90, 42 eura mesačne, ak ide
 - 1. o zaopatrené nepľnoleté dieťa,
 - 2. o nezaopatrené dieťa.

Vyššie uvedenú právnu úpravu súd premietol do skutkovej vety výroku o vine, nakoľko rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa a tieto schopnosti a možnosti obžalovaný mal na to, aby mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa (27,13 eur mesačne).

Skutočnosť, že obžalovaný bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za prečin podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona odsúdený, vyplýva z trestného rozkazu Okresného súdu Humenné sp.zn. 3T/117/2013 zo dňa 09.12.2013, právoplatný dňa 05.02.2014.

Na základe výsledkov takto vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že konanie obž. Z. S. má všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, preto ho uznal vinným. Obžalovaný v období od februára 2014 až doposiaľ neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného (mal. C. S.), a to i napriek tomu, že vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti na výživu dieťaťa prispievať mohol a tento čin spáchal aj napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/117/2013 zo dňa 09.12.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.02.2014.

Pri ukladaní trestu súd zistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) TZ, to je, že obžalovaný priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) TZ, to je, že už bol za trestný čin odsúdený.

Pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností súd vyhodnotil ako vyváženú a z toho dôvodu súd nepristúpil k úprave hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 TZ, ani k úprave dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 4 TZ, v dôsledku čoho súd ukladal trest v trestnej sadzbe trestu odňatia slobody uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona - podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, teda v intervale 1 až 5 rokov.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na kritéria uvedené v základných zásadách ukladania trestov (§ 34 TZ) najmä v ustanovení odseku 3, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a v ustanovení odseku 4, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Hodnotiac osobu obžalovaného je potrebné poukázať na jeho súčasný osobný život - je slobodný, býva striedavo v spoločnej domácnosti s rodičmi a terajšou priateľkou. Aj napriek tomu, že má živnostenské oprávnenie na výkon podnikateľskej činnosti, nemá žiadny príjem.

Podľa odpisu registra trestov bol doposiaľ 1 - krát súdne trestaný, práve trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp.zn. 3T/117/2013 zo dňa 09.12.2013, právoplatný dňa 05.02.2014 mu bol za prečin podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmienočným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov, do 06.05.2015.

V mieste trvalého bydliska je obžalovaný hodnotený iba všeobecne. Jeho správanie doteraz nebolo prejednávané orgánmi mesta a voči jeho osobe sa neevidujú žiadne sťažnosti, alebo oznámenia zo strany spoluobčanov.

Každý prípad je súd povinný skúmať a posudzovať individuálne s ohľadom najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Je nevyhnutné zohľadnenie všetkých zákonných kritérií na uloženie trestu tak, aby uložený trest bol nielen trestom zákonným z pohľadu platnej právnej úpravy, ale aj trestom spravodlivým, teda súladným s Ústavou Slovenskej republiky a Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý obžalovanému garantuje právo na spravodlivý súdny proces, neoddeliteľnou súčasťou ktorého je nepochybne aj právo na uloženie spravodlivého trestu.

Súd s ohľadom na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosti nápravy, ako aj závažnosť žalovaného skutku za súčasnej potreby ochrany spoločnosti pokladal za dostatočný, primeraný a v neposlednom rade i za spravodlivý trest povinnej práce vo výmere 200 hodín, teda pri hornej hranici zákonom stanovenej výmery, ktorý bude na osobu obžalovaného pôsobiť výchovne a súčasne preventívne v tom smere, aby si uvedomil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť a súdom stanovené výživné plnil včas a v určenej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.